

◆ Halil Cengiz

Geceler

Dermansız yüreğimle dolaştım yalın ayak,
Bu gece sokaklarda bu korku neyin nesi?
Seyrettim bir tepeden boğazı ağlayarak,
Denizdeki gemiler, artık bir toz tanesi...

Hayaletler dolaşır köşklerin bahçesinde
Ve ölüm yıllarının bu kaçınıcı senesi?
Bir rüzgâr canlanırken bir perinin sesinde,
Kabirler, mezarlığın lanetli definesi...

Karanlık her köşede bir gölge bekler durur.
İzbeler, çığlıkların ses geçirmez hanesi.
Kimsesiz cesetleri kara taşlar doyurur,
Buz tutmuş kaldırımlar, düşkünlerin annesi...

Evlerin ışıkları sönerken burda bir bir,
Sokağın lambaları sanki dert pervanesi!
Ah ki Allah'a çıkar, sancı sancı yükselir,
Uykular, her acının nöbetçi eczanesi...

Perdeler pencerede deli bir yolcu bekler
Açılır tüm suçların en gizli hazinesi.
Mahalle parklarında süslenirken çiçekler,
Ölen kuşlara ağlar, bulutların sinesi...

Sarhoşlar... Sokaklarda naralarla gezerler,
Kapanır bu saatte şehrin son meyhanesi.
Bozmadan büyüsünü kehkeşanın, seherler
Yürür mahzun gecenin, derbeder divanesi...

Geceler... Gam denizi, geceler... Yürek pası
Geceler... Kederlerin şiir-i şahanesi.
Her gece gariplerin tutulur burda yası
Her gece hüzünlenir cinlerin viranesi...

İstemem gecelerden başka yoldaş yanıma!
Benim, dünya denilen zindanın rehinesi.
Istırap,ilmek ilmek dokunurken kanıma,
Sürer gider sonsuza, gecenin efsanesi...

Dermansız yüreğimle dolaştım bütün gece
Anladım ki; ömrümün kalmadı bahanesi.
Ey ölüm! Al canımı, bitsin artık işkence,
Bu hayat oyununun, kapansın son sahnesi...

